

Augsburg, 7. Februar 1565

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 291.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. Domino et amico suo colendo. Leipzig.
 S. D. Adolescenti Reusnero, qui tuas mihi literas attulit, praeter spem commodandi se dedit occasio, vt eum sine magna molestia et cum aliquo fructu suo commoraturum esse apud nos confidam. Solicitudo autem tua de me, et gratissima mihi est, vt noti et perspecti amoris argumentum, et submolesta, mea vel culpa vel infelicitate quadam fieri, vt curas tuas augeam, quas imminutas vellem. Sed quod superiori mense ad te scripsi, (modò redditae sint literae) is languor et animi mei et corporis aliquandiu fuit, vt quasi obtorpuisse viderer, et mihi ipse multis in rebus deessem. Quare tua humanitas cessationi meae det veniam, quaeso. Fuimus iam ferè biennium et adhuc sumus in periculo pestilis contagionis constituti, sed clementer conseruati hactenus sumus. Fuit et mecum actum, vt Argentinam me conferrem, et adhuc, vt audio, agitur cum magistratu nostro. Quid futurum sit, θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, ἔμοι ἀδιαφόρως ἔχοντος. Nam et hic multa plena desperationis sunt, et, vt omnis mutatio et molesta et periculosa est, ita fortassis illic spes esset, quicquid est literularum mearum, in plurium vtilitatem conferendi, id quod equidem non in postrema felicitatis meae parte numerarem, si vel ἐπὶ γήραος οὐδῷ contingeret. Cum Comitia hic erunt: spero te more tuo φύσει φιλαπόδημον ὄντα ad nos excursurum esse. Vale. Cos. Hainzelius amanter te resalutat. Augustae Vindelicorum. 7 Idus Februarij. 1565.

Hiero[nymus] Wolfius
 Tuus.

Penè praeterieram. Nysseni libellum tibi esse gratum, gaudeo. Sumptus perexigi ac nulli potius fuerunt. Qui, magni vt essent, plura debeo meritis, et amori tuo. Typographum tam bono libello deesse mirarer, nisi mihi nota esset seculi nostri peruersitas. Si Oporinus adhuc (vti spero) in viuis est: ἔρμαιον ἡγήσεται τὴν ἔκδοσιν ἄλλωστε σοῦ τὸ βιβλίον μεθερμηνεύσαντος. Ἔρρωσο καὶ εὖ δίαγε.